

ב"ה, גליון קכז אדר תשמ"ח

וועד העולמי ללימוד תורה לשמה

ובזכות זה נזכה להגאולה שלימה בקרוב בב"א

מערת אליהו, חיפה, ארץ ישראל

ספר תפארת שלמה פרשת בשלח

כבר נתבאר בפנים מעלת הלומד תורה לשמה או מתפלל בכוונה אז כל מצוה שעושה בכוונה הנה הש"י ב"ה כביכול עושה דוגמתו

אז ישיר משה ובני ישראל וגו' ויאמרו לאמר. יל"ד מלת לאמר מיותר אל מי יאמרו. אכן כבר נתבאר בפנים מעלת הלומד תורה לשמה או מתפלל בכוונה אז כל מצוה שעושה בכוונה הנה הש"י ב"ה כביכול עושה דוגמתו וכמבואר בגמרא אליעזר בני אומר. והנה זהו שאמרו ז"ל (ברכות ו, א) מנין שהקב"ה מניח תפלין כי כשאדם מניח תפלין כביכול הש"י עושה דוגמתו. וזה שאמרו בגמ' (שם) ומי משתבח קב"ה בשבחייהו דישראל ומשני אין דכתיב (דברים כו, יז) את ה' האמרת וה' האמירך וגו' ע"ש והקשה בספ' פני יהושע מאי פריך וכי קמשתבח קב"ה בשבחייהו דישראל הלא מצינו כמה מקראות מפורשים בתנ"ך שהוא משבח בישראל ולמה לא מביא הפ' (ישעיה מט, ג) ישראל אשר בך אתפאר. אך כוונת הגמ' כמו שבארנו כי שאל ומי קמשתבח קב"ה כו' כוונתו ומי משתבח ע"י שבח ישראל לעשות

דוגמתם להניח תפלין דוגמתם ולהשתבח כמו שהם משבחים. וע"ז משני אין דכתיב את ה' האמרת. פי' האמרת לשון אמירה כמו שפי' הרשב"ם ור"ל האמרת פי' כביכול הש"י היה אומר כמו שאתה אומר כנ"ל. וזש"א (במדבר יד, כא) ואולם חי אני וימלא כבוד ה' אל כל הארץ. ואולם חי אני כביכול החיות שלי ונ"ר הוא ע"י הצדיקים המבקשים שימלא כבוד ה' את כל הארץ וזהו הש"י שונה הדבור מפי האומרו ולכך נאמר כבוד ה' ולא כבודי. וזה ג"כ הרמז במ"ת שנאמר (שמות יט, כה) וירד משה אל העם ויאמר אליהם ונאמר מיד (שם כ, א) וידבר אלהים את כל הדברים האלה לאמר למה לא כתיב עליית משה אל ההר קודם לזה כי בלי ספק עלה אל ההר קודם התחלת עשרת הדברות. אך בזה ניחא כי כשירד משה אל העם ולימד אותם מצות הגבלה ומצות פרישה אותם הדברים עצמם שנה הש"י מפיו וזהו וירד משה ויאמר אליהם. וידבר אלהים את כל הדברים האלה שאמר משה לישראל לאמר. לכן הכריחו הש"י ב"ה דוקא לירד שנית אל העם כי זהו ענין ההקדמה ההכרחית למ"ת שהקב"ה שונה ההלכות מפי החכמים וכן כאן בענין השירה כביכול שנה מפיו וזהו לה' לאמר שיאמר כמוהם כנ"ל:

(המשך אי"ה בגליון הבא)